

Néhány kérdés

Magyaródy Szabolcs

1. Privatizáció: A Fidesz határozottan felszólította a kormányt, hagyja abba a privatizációt. A gordonka kormány fütyül rá és rendületlenül hazudik.. A jelek szerint a víz, erdő, termőföld és a maradék MÁV van végveszélyben... Nem kellene kivonulni a hősök terére, néhány százezer dühös embernek, nyomatékot adni a követelésnek? Esetleg néhány napra lezárni a közlekedési és kommunikációs vonalakat? Akát erőszakkal is, de meg kellene akadályozni a rablók kormányát hazánk teljes kifosztásában!

2. A WB (Világ bank) hatalmas összeget tett félre a vízművek felvásárlására. A 4-5 világcég igen rámenős módon igyekszik ezt megvalósítani. Lehetséges, sőt valószínű, hogy a nemrégiben kölcsönkapott Eu milliárdokért, szerződésében kötelezettséget vállalt a gordonka banda a vízművek privatizációjára? Minden szerződésnek vannak titkos záradékai. Jó volna kideríteni, mit ajándékoztak el gordonkáék....

3. Megdöbbenő a majdnem teljesen felesleges 4-es Metró esete (lemértem: a vonat 14 perc alatt ér át a Keletiből Kelenföldre). Hihetetlen hazudozás övezi az egész projectet.. Úgy látszik, megint óriási terhet dobnak a következő kormány nyakába, mert komoly kételyek vannak az EU segéllyel kapcsolatban. Hogyan lehet az, hogy már alig beszél valaki az orosz ajánlattal kapcsolatban, amelyben elvállalták volna a 4-es Metró építését az orosz államadósság terhére?. (Amit később nagyrészt elloptak, vagy a felesleges MÍG-eket vettek rajta)

4. Mivel lehet magyarázni a Dávid Ibolyka térnyerését és az SZDSZ térvészését? A tradicionálisan SZDSZ helyeken tért nyert e Ibike? Mit mondanak a statisztikák? Talán átírányították a szavazatokat, mivel látták a teljes megsemmisülés árnyékát és Ibike pártján keresztül akarnak majd kormányozni?

Elszámolt e már Ibike nyilvánosan, mit csinált az utolsó választás utolsó – nagyon fontos – két hetében? Igaz lenne talán, hogy a csemetéjét három kontinensen keresztül, magyar diplomáciai útlevéllal mentette meg a dutyitól:? Ha igen, akkor mit fizetett érte a szoci-szadesz kormánynak???? Valóban "hálából" rombolja a jobboldalt? Miután a KÜM mentette meg a fiúka bőrét, ez nem magánügy többé. A magyar nép bőrére megy a harc!!!

6. Miért mentette meg Ibike a már majdnem két évtizede garázdálkodó Demszky uralmát Katona úr futtatásával? Ez is része volt a „hálának”? Miért menti meg állandóan a kormány bőrét a lényeges szavazások alkalmával?

7 Legtöbb valóban demokratikus államban úgy oldják meg az adott napon máshol tartózkodó jogosult szavazatát, hogy maximum két héttel előbb a saját körzetében adhatja le a voksát. Miért lehet nálunk még most is „kékcédulázni”?

A szavazó cédula borítékjára csak annak a pártnak van szüksége, amelyik csalni akar. .Sok más államban az összehajtott szavazó cédulát az elnök kezébe kell adni, aki az ellenőrök előtt, ráteszi érvényesítő kézjegyét és csak azután lehet bedobni az urnába. Ez is lecsökkenti a csalási lehetőséget.

8 Az a hír járja, a magyar politikai pártok aláírtak egy szerződést Izraellel, miszerint többszázezer zsidót fogadnak be, ha szétesik államuk. Marhaság! Ilyen szerződésre nincs szükség. Ugyanis minden külföldön élő magyar állampolgárnak és gyermekének, sőt unokájának is, joga van a magyar útlevéllhez és „hazatelepüléshez”. Izraelben legalább háromszázezer potenciális magyar állampolgár él, akiknek joguk van a magyar állampolgársághoz.

9, Magyar rasszizmusról, antiszemitizmusról és cigányüldözésről gajdolnak a baloldali politikusok, mi pedig védekezünk. Úgy hírlík, legjobb védekezés a támadás.

A világháló tele van antiszemita hírekkel. Például a békeszerető, demokratikus Canada területén, a Bnai Brith 1135 zsidóellenes atrocitást jelentett 2008-ban.¹

Kiváncsi volnék, hány zsidót vertek meg Magyarországon az elmúlt évben. Csak egyről hallottam!

A jó öreg Egyesült Királyság sem marad el az antiszemitizmus terén. Mind többen kritizálják a zsidó nagytőke erős befolyását az angol politikai életben. Az angolok mindig is a palesztinok oldalán voltak és erősen kritizálják az Izraeli kormányt²

2013-01-30 Gondola:

Soha nem tapasztalt számú antiszemita incidens történt Nagy-Britanniában az idei első fél évben - áll a 300 ezres brit zsidó közösség védelmére alakult biztonsági tanácsadó szervezet legújabb összegzésében, amely szerint a vizsgált időszakban feljegyzett ilyen atrocitások száma meghaladta az eddigi teljes évi rekordot. A Community Security Trust (CST) közölte, hogy január és június között 609 verbális vagy fizikai támadásról szerzett tudomást. A tavalyi azonos időszakban 276 bejelentés érkezett a szervezethez. A CST a 2006-os esztendő egészében regisztrálta az eddigi éves rekordot, ami 598 eset volt.

Ez csak két szemelvény a sokszáz közül.

Néhány évvel ezelőtt dúló, vérre menő harco folyt az amerikai egyetemek között. Ezt a forró, sokak állásába kerülő vitát két egyetemi tanár: John Mearsheimer (U of Chicago) és Stephen Walt (Harvard) könyve: „The Izrael Lobby” című könyve váltotta ki. A két professzor az amerikai külpolitikát irányító lobbyról írott, kitűnően dokumentált tanulmánya sokak szemét nyitotta fel Amerikában.

Ez csak a jéghegy csúcsa volt, mert sehol a világon olyan kegyetlen antiszemita harc nem folyik a világhálón, mint az USA-ban. Csak egy kicsit körül kell nézni az interneten. A mi nyuszi lelkületű, fegyvertelen Gárdánk kismiska az amerikai KuKluxKlan, a White Supremacy, stb. mozgalmak jól felfegyverzett zsidó, színes és katolikus gyűlülő szervezetekhez viszonyítva.

*****

Tegnap, (2009, július 22-én) olvastam az alábbi cikket a CNN honlapján:

„CNN news

Racial tension in Texas

To his loved ones in Paris, Texas, Brandon McClelland was affectionately known as "Big Boy," a 284-pound gentle giant. He was a devoted family man—babysitting his little cousins, caring for his mother after she suffered a stroke and a heart attack, cooking up dishes of "Mexican spaghetti" for his disabled grandmother. He had a large circle of friends and regularly invited them over to play dominoes and to barbecue in the front yard. He always looked out for them, making sure the ones who had a little too much to drink got home safely. Though he was African-American, he didn't pay much attention to race. He had acquaintances of all colors, and, in fact, his best friend was a white girl he met at church.

One day last September, McClelland, 24, went to work hanging Sheetrock with two other white friends, Shannon Finley and Charles Ryan Crostley, both 27. When they finished, the three men went out drinking and, later that night, decided to go on a beer run in Finley's pickup truck. What ensued is unclear, but McClelland never returned. Just before dawn, Texas troopers found his mangled corpse on a deserted country road miles away from Paris. His head was cracked open, and his body was dismembered and partially disemboweled. Finley and Crostley told authorities that the three had argued about whether Finley was too drunk to drive—at which point McClelland exited the truck,

---

¹ <http://www.nowpublic.com/>

² **Howard Jacobson, The New Republic** Published: Wednesday, April 15, 2009

and they drove off. But prosecutors allege that the two intentionally ran over McClelland, whose girth caused him to get lodged in the undercarriage and dragged along. In December Finley and Crostley were indicted for murder. (Both men have pleaded not guilty and are in jail awaiting a trial expected to start this spring.)

As someone with such a conciliatory soul, McClelland might shudder at the racial tempest his death has provoked. Long-simmering tensions in Paris have flared anew, with African-Americans accusing law enforcement of mishandling the McClelland investigation and whites complaining that out-of-town opportunists are inciting conflict. In November, a courthouse protest drew representatives of the New Black Panther Party, the Nation of Islam and the NAACP on one side and white, Bible-waving hecklers and a self-identified grand titan of the Ku Klux Klan on the other. Things have reached such a nadir that the Justice Department has deployed its Community Relations Service—a sort of civil-rights SWAT team—to mediate discussions among Paris residents. "This town is being forced to look at things they never wanted to look at before," says Brenda Cherry, who lives in Paris and cofounded Concerned Citizens for Racial Equality.

Yet it's not at all clear that race even played a role in McClelland's death. He and the two defendants were close and had no known history of racial discord. "They were the best of friends," says Vickie Finley, Shannon's mother. "All my children and grandchildren thought the world of Brandon." In an act of supreme loyalty, McClelland even tried to help Finley avoid prison once. In 2003, Finley shot and killed another friend (who was white) in what he claimed was an accident as he tried to defend himself against two supposed assailants. McClelland attempted to cover for him by providing police with a false alibi; he ended up convicted of perjury and served a two-year sentence (Finley served three years for manslaughter).

McClelland may have been a victim of drunken rage more than racial animosity. According to an arrest affidavit, Finley admitted to a friend that he intentionally ran over McClelland and dragged him for about 40 feet. Finley then circled back and saw McClelland's mutilated body and pools of blood in the roadway, the affidavit states; he and Crostley later went to a car wash to clean the truck. But apparently they didn't do a very thorough job: investigators found human blood in numerous spots on the pickup's underside. Later that day, the two went to visit McClelland's mother, Jacqueline, and offered the same version of events they'd given troopers—that there had been an argument, that McClelland had exited the truck and that they'd driven off. But Finley wouldn't look her in the eye, Jacqueline tells NEWSWEEK. He tried to hug her, she says, but she refused. "I got the coldest feeling come over me," she recalls. "It let me know right there, he killed my child." (Attorneys for both defendants maintain their clients' innocence but declined to discuss the case.)

Though race may not have contributed to McClelland's death, it quickly dominated debate in the aftermath. That's not surprising, given the town's turbulent racial history. Paris was the site of some of the country's most notorious lynchings after Reconstruction. At the county courthouse, a towering statue commemorates "Our Heroes" of the Confederate Army, and plaques mark the location of former "Negro"-only toilets. Two years ago, Paris drew national media scrutiny for the story of Shaquanda Cotton. A black, 14-year-old freshman with no arrest record, she was sentenced to as much as seven years in juvenile detention for shoving a teacher's aide. About the same time, though, a white student who admitted to arson received only probation. The disparity galvanized many of the town's African-Americans, who account for about one fifth of the 26,000 residents. Cherry, the Concerned Citizens founder, and Lone Star Legal Aid, a nonprofit law firm, had compiled statistics showing that the Paris school district punished black kids eight times more often than white ones, even though blacks make up a minority of the population (the U.S. Department of Education, however, ruled that there wasn't enough evidence to attribute the discrepancy to racism).

That context framed the response to McClelland's case. Many African-Americans immediately called the incident a hate crime, comparing it to the dragging death of James Byrd in Jasper, Texas, a decade ago. Some townspeople argue that troopers conducted the initial investigation carelessly because of McClelland's race. "The attitude is, 'It's some black kid. Oh, well, no big deal,'" says Sharon Reynerson, an attorney with Lone Star Legal Aid who has been following the case closely. When Jacqueline and an entourage visited the scene of her son's death several days after it occurred, they were shocked to find pieces of what they considered important evidence, including empty beer cans and bone fragments, which they preserved for possible use at trial. (A spokeswoman for the Texas Department of Public Safety says she is unable to comment on specifics of the case.)

Now blacks are pointing to other examples of alleged racial harassment or inequality. Last spring, for instance, an African-American man accused of sexual assault found graffiti outside his apartment threatening him to MOVE OUT N——R OR DIE, WHICH was signed KKK. In a more recent incident, says Cherry, two white men who broke into a home and allegedly stabbed a black man who was staying there were only charged with burglary. (The police report mentions only an "assault," not a stabbing.)

Many whites in town consider such examples aberrations. Allegations of unequal justice are being fueled by misinformed gossip, says Gary Young, the Lamar County district attorney, who recused himself from the McClelland case because he represented Finley in his manslaughter case. In his four years on the job, he notes, no convicted murderer has been sentenced to less than 35 years—white or black. Mayor Jesse James Freelen says: "We need to quit pointing the finger" and focus on dialogue. But "I think we're really heading in the right direction." A new exhibit

on African-American history at the county historical society explores the area's brutal legacy of lynching. And a year-old Paris Diversity Task Force is bringing together black ministers, county officials, law enforcement and civil-rights activists to work through racial matters.

Last Thursday evening, more than 100 people gathered at the Paris fairgrounds—the town's historic lynching post—for the third community dialogue on race sponsored by the Justice Department. At times, the gathering grew contentious. A young African-American woman from the New Black Panther Party's Dallas branch seized the microphone to complain about her alleged mistreatment in Paris. "We've never burned a cross on anybody's front lawn!" she shouted. "We've never lynched anybody!" Later, however, Vanessa Preston, 53 and black, said: "Yes, Paris has problems ... But I am proud, damn proud of this little town." Throughout the discussion, many residents struck a pacifying tone. "If we don't have love in our hearts and understanding," said Rexi Stamper, 56 and white, "there is no way we can bridge the gaps." McClelland would undoubtedly have agreed.

Tehát ilyen példákkal nyugodtan vissza lehet vágni a kritikusainknak. Illedelmesen, meg kellene kérni őket, nyugodtan söprögessenek csak a saját házuk előtt. Van ott szemét elég.